

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma:

Kfv.I.37.731/2024/11.

A tanács tagjai:

Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke

Dr. Figula Ildikó előadó bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró

Dr. Hajnal Péter bíró

Dr. Heinemann Csilla bíró

A felperes:

felperes

(cím2)

A felperes képviselője:

ügyvéd ügyvéd

(cím1)

Az alperes:

Pest Vármegyei Kormányhivatal

(1016 Budapest, Mészáros u. 58/A.)

Az alperes képviselője:

Dr. Szurovecz Zoltán

kamarai jogtanácsos

A per tárgya:

határozat jogszerűsége vizsgálata

hulladéklerakási járulék tárgyában hozott

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

a felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Veszprémi Törvényszék

12K.700.302/2024/14. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Veszprémi Törvényszék 12.K.700.302/2024/14. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be az állami adó- és vámhatóság illetékbevételei számlájára 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

A Kúria tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes hulladéklerakási járulék fizetésére kötelezett gazdasági társaság, akinél az alperes hulladékgazdálkodási hatósági jogkörben eljárva az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) szabályai szerint vizsgálta, hogy a felperes a jánossomorjai, fertőszentmiklósi és csepregi telephelyein 2018. január 1. és 2019. szeptember 30. közötti időszakban eleget tett-e járulékfizetési kötelezettségének és a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Ht.) 68-69/C. §-aiban foglaltakat teljesítette-e.

[2] Az ellenőrzés a felperes részéről teljesített, Ht. 68. § (6) bekezdése szerint negyedévente kötelező adatszolgáltatást és annak önellenőrzéseit is figyelembe vette a hulladéklerakási járulékfizetés kötelezettség meghatározásánál.

[3] Ennek során megállapította, hogy a felperesnek 2018. I. negyedévi – egyébként elkészt – adatszolgáltatása szerint a három telephelyen összesen 9.616,2 tonna hulladék lerakása után keletkezett járulékfizetési kötelezettsége. A felperes 2018. október 26-án erre az időszakra önellenőrzést nyújtott be, melyben módosította az ártalmatlanított hulladék tömegét (9.624,49 tonna), majd 2019. augusztus 13-án ismételt önellenőrzést nyújtott be erre az időszakra – melyet később mellőzni kért –, amely szerint a lerakással ártalmatlanított hulladék tömege 9.616,19 tonnára módosult. A felperes nem igazolta erre az időszakra a hulladék lerakási járulék határidőben történő befizetését.

[4] A felperes 2018. II. negyedévi adatszolgáltatási lapja szerint a három telephelyen 11.233,3 tonna hulladék után keletkezett járulékfizetési kötelezettség. A felperes három alkalommal nyújtott be erre az időszakra önellenőrzést, 2018. október 25-én (11.242,26 tonna), 2018. október 26-án (11.268,87 tonna), és 2019. augusztus 13-án, ez utóbbi (később mellőzni kért önellenőrzés) szerint az ártalmatlanított hulladék tömege 11.242,42 tonna lett. A felperes nem igazolta a hulladéklerakási járulék határidőben történő megfizetését.

[5] 2018. III. negyedévi adatszolgáltatási lap szerint a felperesnek a három telephelyen 11.971,7 tonna hulladék lerakása után keletkezett járulékfizetési kötelezettsége. A felperes 2019. augusztus 13-án önellenőrzéssel ezt a mennyiséget 11.972,08 tonnára módosította. A felperes erre az időszakra sem igazolta a járulékfizetési kötelezettség határidőben történő teljesítését.

[6] A felperes 2018. IV. negyedévi adatszolgáltatási lapja szerint erre az időszakra három telephelyen összesen 8.835,56 tonna hulladék lerakása után keletkezett járulékfizetési kötelezettség. A felperes egyszer nyújtott be önellenőrzést, a hulladék mennyiségét ebben

8.834,96 tonnára módosította. Ebben az időszakban sem került igazolásra a járulékfizetési kötelezettség határidőben történő teljesítése.

[7] A felperes 2019. I. negyedéves adatszolgáltatási lapja szerint a három telephelyen összesen 6.446,1 tonna hulladék lerakása után keletkezett járulékfizetési kötelezettség. A járulékbefizetést igazoló okirat nem került csatolásra az adatszolgáltatáshoz.

[8] A felperes 2019. II. negyedéves adatszolgáltatási lapja szerint a három telephelyen összesen 10.932,4 tonna hulladék lerakása után keletkezett járulékfizetési kötelezettség. A felperes nem igazolta a hulladéklerakási járulékfizetési kötelezettség teljesítését.

[9] A felperes 2019. III. negyedéves adatszolgáltatási lapja szerint a három telephelyen összesen 11.650,72 tonna hulladék lerakása után keletkezett járulékfizetési kötelezettség. Ebben az időszakban sem igazolta a felperes a befizetés tényét.

[10] A 2018. I. negyedévtől 2019. III. negyedévvél bezárólag vizsgált hulladéklerakási járulékfizetési kötelezettség teljesítését vizsgáló ellenőrzés időtartama alatt a felperes 2018. I., II. és III. negyedévi hulladéklerakási járulék és az ahhoz kapcsolódó késedelmi kamat tartozását rendezte. A 2022. június 28-án felperes részéről történő befizetés összegének a 2018. III. negyedévre történő elszámolását követően fennmaradó 725.010.- forintot az alperes a 2018. IV. negyedéves késedelmi kamat összegébe számította.

[11] Az alperes először 2020. május 4-én kelt PE/KTFO/00151-12/2020. számú határozatával kötelezte a felperest hulladéklerakási járulék különbözet és késedelmi pótlék, valamint adóbírság megfizetésére.

A felügyeleti jogkörben eljáró Innovációs és Technológiai Minisztérium (a továbbiakban: ITM) NHHF/14872-3/2022-ITM számú végzése azonban ez utóbbi határozatot megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Ebben a Kúria Kfv.II.38.170/2021/6. számú ítéletére történő utalással megállapította, hogy a hulladéklerakási járulék nem minősül adónak, a hulladékgazdálkodási hatóság nem adóhatóság, továbbá a hulladékgazdálkodási járulékkal összefüggő hatósági eljárásra az Ákr. szabályai irányadóak azzal, hogy a járulékfizetésre kötelezett bejelentési, nyilvántartási, valamint hulladéklerakási járulék és pótlékfizetési kötelezettségének elmulasztására az Art. rendelkezéseit kell alkalmazni.

Az ITM új eljárásra kötelező végzése az alpereshez 2022. március 8-án érkezett meg. Az alperes először 2022. április 20-án kelt végzésével (PE/KTFO/01798-3/22) felhívta a felperest annak igazolására, hogy a megsemmisített végzés meghozatala óta milyen befizetéseket teljesített. A felperes csak 2022. május 10-én érkezett beadványában válaszolt a felhívásra, közölve, hogy a befizetéseket nem tudja igazolni. Az alperes ezt követően értesítette a felperest 2022. június 8-án kelt, felperes részéről 2022. június 23-án átvett PE/KTFO/03150-1/22. számú végzésben az eljárás megindításáról, jelezve azt is, hogy az ügyintézési határidő az Ákr. 50. § (2) bekezdés alapján 60 nap.

[12] A megismételt eljárás során az alperes 2022. augusztus 5-én kelt PE/KTFO/03151-4/2022. számú határozatában – miután megállapította, hogy a felperes hulladéklerakási járulékfizetési kötelezettségének a vizsgált időszakból 2018. I-II-III. negyedévében eleget tett – kötelezte a felperest 2018. IV. negyedév vonatkozásában 53.009.760.- forint hulladéklerakási járulék, valamint 1.597.254.- forint késedelmi kamat megfizetésére, 2019. I. negyedév vonatkozásában 38.676.600.- forint hulladéklerakási járulék, továbbá 1.606.615.- forint késedelmi kamat, 2019. II. negyedév vonatkozásában 65.594.400.- forint hulladéklerakási járulék, és 2.579.208.- forint késedelmi kamat, míg 2019. III. negyedév vonatkozásában 69.904.320.- forint hulladéklerakási járulék, és 2.591.822.- forint késedelmi kamat megfizetésére.

[13] A határozat indokolása szerint a felperes megsértette a Ht. 68. § (4) bekezdését, mert a tárgy- negyedévet követő hónap 20. napjáig esedékes hulladéklerakási járulékfizetési kötelezettségének nem tett eleget. Emiatt a Ht. 69. § (2) bekezdés a) pontja szerint megfizetendő hulladéklerakási járulék késedelmi kamattal emelt összegének megfizetésére irányuló kötelezésnek van helye.

[14] A határozat indokolás szerint az Ákr. 135. §-a értelmében a felperesnek törvényes kamatnak megfelelő mértékű késedelmi pótlékot kell fizetnie. A késedelmi kamat összegét az alperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 6:48. § (1) és (3)-(4) bekezdései alapján határozta meg, melynek részletezését a határozat 2. számú melléklete tartalmazta.

[15] A határozattal szemben felperes részéről előterjesztett kereseti kérelem többek között arra hivatkozott, hogy az alperes határozata meghozatalát megelőző egy nappal, 2022. augusztus 4-én a felperes 27.314.613.- forint összegű járulékbefizetést teljesített, melyet a határozat nem vett figyelembe.

Ennek ismeretében az alperes PE/KTFO/03151-9/2022. számú határozatával módosította a PE/KTFO/03151-4/2022. számú határozatát annyiban, hogy a felperes által teljesített befizetést elszámolta, és 2018. IV. negyedévre vonatkozóan a felperest 27.278.145.- forint hulladéklerakási járulék és 5.792.- forint késedelmi kamat megfizetésére kötelezte. A 2019. I-III. negyedév vonatkozásában a kötelezésösszege nem módosult.

A módosító határozat indokolása részletesen bemutatta az egyes időszakokat érintő hulladéklerakási járulék megállapítása hátterét, a felperes által teljesített befizetések összegezését, a befizetés napját, a késedelemmel érintett naptári napok számát és a határozat melléklete részletes számszaki levezetést tartalmazott a fennálló tartozások alakulásáról is. A határozat indokolása a Ht. 68. § (4) bekezdése és 69. § (2) bekezdés a) és b) pontjaira hivatkozva utalt a késedelmi kamatfizetés Ákr. 135. §, és Ptk. 6:48. § (1) bekezdés a) (3)-(4) bekezdései szabályai alkalmazásával történő megállapítására. Az indokolás szerint az alperes az egyes befizetéseket a Ht. 69. § (3) bekezdése alapján számolta el.

A kereseti kérelem és védírat

[16] A felperes az alperes határozatának megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. A felperes szerint az alperes nem tett eleget az Ákr. 62. §-a szerinti tényállás-tisztázási kötelezettségének, melynek következménye, hogy az Ákr. 81. § (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségét sem teljesítette.

[17] A felperes szerint az alperes nem megfelelően értékelte a bizonyítékokat, többek között azért sem, mert az ITM határozatával megsemmisített korábbi határozathoz kapcsolódó eljárás eredményét az alperes nem vehette volna figyelembe, mert azok a megsemmisített megelőző eljárás alapján képező hatósági ellenőrzés részei voltak.

[18] A felperesi kereset szerint a felperes 2018. I. negyedévi hulladéklerakási járuléktartozása 2021. április 20-án, 2018. II. negyedévi fizetési kötelezettsége 2021. július 20-án, 2018. III. negyedévi fizetési kötelezettsége 2021. október 20-án, 2018. IV. negyedévi fizetési kötelezettsége pedig 2022. január 22-én elévült az Ákr. 138.§-a szerint. Az elévülésre tekintettel a felperes érvelése szerint az alperes már elévült követelésekre számolta el a befizetéseit, amely azt eredményezte, hogy legalább 128.521.636.- forint tévesen került elszámolásra. Vitatta a módosító határozatban szereplő elszámolás számszaki adatait is.

[19] A felperes keresete szerint a 2018. I. és II. negyedév vonatkozásában a határozatban rögzített hulladéklerakási járulék nincs összhangban a felperes által beküldött, és az alperes által jóváhagyott Országos Környezetvédelmi Információs Rendszer (továbbiakban: OKIR) szerinti adatszolgáltatással.

[20] Az alperes védiratában a felperes keresetének az elutasítását kérte.

Az alperes szerint a vizsgált időszakra vonatkozóan a határozatban szereplő megállapításokat a felperes részéről teljesített adatszolgáltatás adatai biztosították, egyrészt a EHIR-HRJ nyomtatványok, másrészt az általa benyújtott önellenőrzések adatai.

[21] Az alperes szerint az Ákr. 138. § szerinti elévülési szabályokat az Ákr. 131. § (1) bekezdése alapján kizárólag a végrehajtási eljárásban lehet alkalmazni, és miután az alperes a határozatát nem végrehajtási eljárásban hozta, az elévülés nem következett be.

Az első közigazgatási per és a Kúria Kfv.I.37.412/2023/12. számú végzése

[22] A Veszprémi Törvényszék 12.K.701.173/2022/22. számú ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette, és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

[23] Az alperes határozatát azért találta az elsőfokú bíróság jogsértőnek, mert az jogsértő módon határozta meg a felperes hulladéklerakási járulék utáni késedelmi kamatfizetési kötelezettségét, ugyanis arra nem volt alkalmazható az Ákr. 135. §-a és a Ptk. 6:48. §-a rendelkezése. Az elsőfokú bíróság - utalva a Kúria Kfv.II.38.170/2021. számú ítéletére is - megállapította, hogy a Ht. 69. § (3) és (4) bekezdései alapján az Ákr. XI. fejezete a hulladéklerakási járulék megfizetésének kötelezésére irányuló hatósági eljárásban nem alkalmazható. Az irányadónak tekintett kúriai határozat szerint ugyanis az Ákr. szerinti hatósági eljárásban a hulladéklerakási járulékkal kapcsolatos kötelezettségek megszegése esetén az Art. jogkövetkezményei, így különösen a késedelmi pótlék, a mulasztási bírság és az adóbírság alkalmazható. Ebből következően az ítélet érvelése szerint a felperes alappal hivatkozott keresetében arra, hogy a hulladéklerakási járulékkal összefüggő számítások során a késedelmi kamatok felszámítása nem megfelelően történt.

[24] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásra az alperesnek azt írta elő, hogy a Ht. 69. § (2) bekezdése alapján az Ákr. hatósági eljárásra vonatkozó szabályai szerint a Kúria Kfv.II.38.170/2021/6. számú ügyében a Ht. 69. § (4) bekezdésének értelmezése körében kifejtettekre legyen figyelemmel a felperes terhére esetlegesen jelentkező hulladéklerakási járuléktartozás mértéke megállapítása során, és az Art. V. részében foglalt jogkövetkezmények esetleges felszámítását követően kell a felperes által teljesített befizetéseket a Ht. 69. § (3) bekezdése szerinti sorrendben megfelelően elszámolni.

[25] A közigazgatási bíróság a felperes kereseti kérelmét ezt meghaladóan alaptalannak találta.

Megállapította, hogy a felperes eredménytelenül hivatkozott arra, hogy a felügyeleti szervként eljáró ITM új eljárás lefolytatására kötelező határozata után az alperest a hatósági ellenőrzés ismételt lefolytatásának kötelezettsége terhelte volna.

Alaptalannak találta a felperes Ákr. 62. § és Ákr. 81. § (1) bekezdése megsértésére alapított keresetét is és megállapította, hogy a Ht. 68. § (5) és (6) bekezdésére hivatkozással az alperes jogszerűen használta fel a felperes adatszolgáltatásait a hulladék mennyiségének, ezáltal a hulladéklerakási járulék összegének meghatározásakor, és indokolási kötelezettségének is eleget tett, megfelelően rögzítette ugyanis határozataiban a tényállást, a döntéshez szükséges adatokat és a határozatát a tényálláshoz igazodóan indokolással látta el.

Az ítélet szerint a felperes eredménytelenül hivatkozott keresetében az elévülésre is. Az alperes közigazgatási per tárgyát képező határozatát megelőző hatósági eljárás ugyanis nem minősíthető az Ákr. XI. fejezetben szabályozott végrehajtási eljárásnak, ezért az Ákr. 138. § (1) bekezdésében rögzített végrehajtási elévülésre vonatkozó szabályok sem alkalmazhatók, mint ahogy ez a Kúria Kfv.II.38.170/2021/6. számú ítéletéből is következik.

[26] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével szemben a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyet a Kúria Kfv.I.37.412/2023/12. számú végzésében részében alaposnak

talált, és a Veszprémi Törvényszék 12.K.701.173/2022/22. számú ítéletét hatályon kívül helyezte, és az eljáró bíróságot utasította új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára.

[27] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban a felperes felülvizsgálati kérelmét több ponton alaptalannak találta.

Megállapította, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott egyrészt az elévülés bekövetkezésére, másrészt a tényállás tisztázás körében a felügyeleti hatóság intézkedésének hibás értelmezésére, továbbá a Kúria határozataitól való eltérésre is.

[28] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet azért találta részben alaposnak, mert megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem alappal hivatkozott arra, hogy a 2018. I. és II. negyedévi hulladéklerakási járulék vonatkozásában nem került elbírálásra az OKIR rendszer szerinti adatszolgáltatás és a felülvizsgálni kért alperesi határozatban szereplő adatok közötti eltérésre történő kereseti hivatkozás. Ebből következően az alperes határozatában szereplő keresetben megjelölt számítási hibára vonatkozó kereseti kérelmi részre az ítélet indokolást nem tartalmaz, ami sérti a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 86. § (1) bekezdését.

[29] Emellett a Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem alappal hivatkozott arra, hogy a felperes keresetében nem támadta az alperes határozatát az Ákr. 135. §-a megsértése miatt. A felperes ugyanis bár kifogásolta az alperes határozatának késedelmi pótlék számítását, de a késedelmi pótlék számításához kapcsolódó jogsérelmet nem az Ákr. 135. §-ára hivatkozással állította, hanem azzal érvelt, hogy a követelés bizonyos időszakra nézve az Ákr. 138. §-a miatt elévült. Ebből következően a Kúria megállapította, hogy az Ákr. 135. §-nak megsértését a bíróság a kereseti kérelmen túlterjeszkedve vizsgálta. A Kúria végzése indokolása szerint az elsőfokú közigazgatási bíróság kereseti kérelem nélkül csak hivatalból vizsgálhatta volna, hogy a kamatszámítás az Ákr. 135. §-nak megfelelt-e vagy sem. A végzés indokolása szerint a Kp. 85. § (3) bekezdés b) pontja szerint ugyanis a bíróságnak hivatalból kell figyelembe venni a közigazgatási cselekménynek az ügyben nem alkalmazandó jogszabályi rendelkezésre alapítását. A Veszprémi Törvényszék előtti per irataiból és az ítélet indokolásából ugyanakkor nem derült ki, hogy a közigazgatási bíróság az Ákr. 135. §-a vizsgálatát a Kp. 86. § (3) bekezdés b) pontja alapján végezte-e el, egyáltalán elvégezhetette-e. Amennyiben ugyanis arra az eredményre jut, hogy nem merült fel a Kp. 85. § (3) bekezdés b) pontja alkalmazásának indokoltsága, akkor a Kp. 85. § (1) bekezdése sérelme a kereseti kérelmen történő túlterjeszkedése esete valósul meg. Amennyiben azonban a Kp. 85. § (3) bekezdés b) pontja szerinti hivatalbóli vizsgálatnak helye van, akkor tájékoztatni kell a feleket a Kp. 85. § (4) bekezdésének megfelelően. A tisztességes eljárás elve és az anyagi pervezetés követelménye megköveteli, hogy a felek a késedelmi kamatszámítás Ptk. 6:48. §-a szerinti és az Art. 247. §-a szerinti késedelmi pótlékszámítás közötti eltérésre vonatkozó érveiket előadják, és a bíróságnak vizsgálnia kell, hogy hozható-e a felperes keresete nyomán terheőbb kötelezettséget megállapító döntés vagy sem, amennyiben arra jut, hogy igen, akkor a felperest erre figyelmeztetni kell.

[30] A Kúria a közigazgatási bíróság számára azt az iránymutatást adta az új eljárásra, hogy egyrészt el kell bírálnia a felperes keresete azon hivatkozását, hogy a 2018. I. és II. negyedév vonatkozásában az alperes határozatában szereplő számadatok eltérnek az OKIR számadataitól, másrészt arról kell döntenie, hogy helye van-e az Ákr. 135. §-ra történő hivatkozással összefüggésben a Kp. 85. § (3) bekezdés b) pontja alkalmazásának. Amennyiben igen, akkor erről a feleket tájékoztatni kell, és fel kell hívni őket az észrevételeik megtételére.

A Veszprémi Törvényszék megismételt eljárása, és a 12.K.700.302/2024/14. sorszámú ítélete

[31] A Veszprémi Törvényszék a megismételt eljárásban 4. sorszámú végzésében tájékoztatta a feleket arról, hogy a Kúria Kfv.I.37.412/2023/12. számú végzése [62] és [63] bekezdésében foglalt iránymutatás szerint fog eljárni, ehhez képest tegyék meg nyilatkozataikat.

A 2024. július 1-én megtartott tárgyaláson (13. sorszámú jegyzőkönyv) tájékoztatta a feleket a Kp. 85. § (3) bekezdés b) pontjának megfelelően arról, hogy hivatalból veszi figyelembe, hogy az Ákr. 135. §-a nem alkalmazható.

[32] A felperes előkészítő iratában nyilatkozott arról, hogy egyrészt fenntartja kereseti kérelmét. Előadta, hogy álláspontja szerint a Kúria új eljárásra utasító végzése és a Kfv.II.38.170/2021/6. számú ítélete egymásnak ellentmond az Art. alkalmazandó szabályai vonatkozásában.

Állította, hogy a felügyeleti szerv végzésének tartalma körében eltérő a kúriai gyakorlat, ezért érvelése szerint az ellentmondó kúriai döntések vonatkozásában a Kúriának jogegységi eljárást kellett volna kezdeményeznie.

Érvelése szerint az Ákr. 138. §-a annyiban vehető figyelembe, hogy az alperes nem írhatott elő olyan fizetési kötelezést, amely a végrehajtási eljárásban hivatalból figyelembe veendő elévülés miatt nem minősül végrehajthatónak. Utalt arra, hogy a késedelmi pótlék számítása során a felperesre terhesebb kötelezettséget megállapító döntés nem hozható.

[33] A felperes keresetét mindenben fenntartva, a megismételt eljárásban tartott tárgyalást megelőzően előterjesztett előkészítő iratában az alperes határozatát azért is jogsértőnek tartotta, mert álláspontja szerint a felügyeleti intézkedés során hozott ITM döntése után megismételt alperesi eljárásban hozott határozat az Ákr. 50. § (2) bekezdés c) pontja szerint 60 napos eljárási határidőt jelentősen túllépte, és a határidő túllépés mellett állapított meg a felperesre hátrányos jogkövetkeményeket, adóbírságot és késedelmi pótlékot. Ezzel összefüggésben több alkotmánybírósági határozatra hivatkozott, állítva, hogy a tisztességes eljáráshoz fűződő joga sérelme miatt az alperes hátrányos jogkövetkezményt a hulladéklerakási járulék összegének megállapítása mellett már nem alkalmazhatott volna.

[34] Miután a bíróság tájékoztatta a feleket az Ákr. 135. § hivatalbóli figyelmen kívül hagyásáról, a felperes akként nyilatkozott, hogy miután a késedelmi pótlékszámítás szankciós jellegű és a keresetváltoztatása szerint szankciót vele szemben már nem alkalmazhattak volna, ezért nincs jelentősége a késedelmi pótlékkal kapcsolatos szabályok alkalmazásának.

[35] Az alperes érdemi nyilatkozatában fenntartva a védiratban foglaltakat, előadta, hogy a 2018. I. és II. negyedév vonatkozásában az OKIR adatszolgáltatásokat a felperes többször is módosította önellenőrzés útján. Hangsúlyozta, hogy az alperesnek a 2018. október 26-án benyújtott adatszolgáltatásokat kellett figyelembe vennie, figyelemmel arra, hogy a felperes a PE/KTFO/00151-11/2020. számon iktatott nyilatkozatában a 2019. augusztus 13-án benyújtott legutolsó önellenőrzését tárgytalannak tekintette. Ebből is következően a hulladéklerakási járulék összegének megállapítása során az alperes hibát nem vétett.

Az alperes érvelése szerint a felperes megismételt eljárásban keresetét már nem módosíthatta.

[36] A Veszprémi Törvényszék a felperes kereseti kérelmét alaptalannak találta, ezért azt ítéletével a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával elutasította.

[37] Az ítélet jogi indokolásában elsőként a felperes keresetkiterjesztése kérdéséről döntött és a Kp. 43. § (1) bekezdésére hivatkozással megállapította, hogy a felperes nem megengedhető módon terjesztette ki keresetét.

[38] Az ítélet indokolása szerint a felperes alaptalanul hivatkozott az Ákr. 62. §-a tényállás-feltárási kötelezettség hibájára, és az Ákr. 81. § (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettség sérelmére.

[39] Kiemelte, hogy a Ht. 68. § (5) bekezdése szerint a járulékfizetésre kötelezett, a hulladéklerakóban elhelyezett hulladékról naprakész nyilvántartást kell vezetessen, melynek tartalmaznia kell a járulékfizetés alapjára, a megfizetett járulék összegére, valamint a hulladéklerakóban elhelyezett hulladék mennyiségére, jellegére és típusára vonatkozó adatokat. Hangsúlyozta, hogy a Ht. 68. § (5) és (6) bekezdése alapján az alperes jogszerűen használta fel a felperes adatszolgáltatásait a hulladéklerakási járulék összegének meghatározásakor, és jogszerűen vett figyelembe olyan adatokat, amelyek a felügyeleti szerv által megsemmisített eljárásban keletkeztek.

[40] Az ítélet indokolás szerint a felperes alaptalanul hivatkozott keresetében arra, hogy a 2018. I. és II. negyedév vonatkozásában az OKIR adatszolgáltatások és az alperes megállapításai között eltérés mutatkozik. A rendelkezésre álló adatokból ugyanis megállapítható, hogy 2018. I. negyedévre azért nem áll fenn az eltérés, mert a felperesi hivatkozással érintett 2018. szeptember 21-én kelt adatszolgáltatást maga a felperes vonta vissza nyilatkozatával, így az alperes jogszerűen vette figyelembe a 2018. október 25-én benyújtott önellenőrzés adatait. A 2018. II. negyedévi adatszolgáltatás pedig a felperes részéről több alkalommal is módosításra került, és az alperes az ellenőrzés során feltárt mérlegelési adatok alapján a hulladéklerakási járulék összegét a felperes utolsó, visszavonással nem érintett önellenőrzés adatszolgáltatásával egyezően állapította meg.

[41] Az ítélet indokolása a felperes keresetében hivatkozott elévüléssel összefüggésben kiemelte, hogy a felperesi hivatkozással ellentétben az elévülés kérdésében a bíróságot a Kúria Kfv.I.37.412/2023/12. számú határozatában kifejtett jogértelmezés köti, attól a bíróság a megismételt eljárásban nem térhet el. Ebből következően kizárt volt a jelen jogvitában az Ákr. 138. § elévülési szabályainak alkalmazása, az alperes megelőző eljárása nem minősült az Ákr. XXI. fejezetében szabályozott végrehajtási eljárásnak. Miután a felperes fizetési kötelezettsége számításához kapcsolódóan az Art. elévülési szabályai vehetők figyelembe, és az Art. 202. § (1) bekezdése alapján az alperes alaphatározatának és módosító határozatának 2022. október 14-ei meghozatalakor a felperes lekorábbi hulladéklerakási járulék tartozása a 2018. I. negyedévi, az elévülés nem következett be.

[42] Az ítélet indokolás szerint bár a felülvizsgálni kért határozatban az alperes az Ákr. 135. §-át és ebből következően a Ptk. 6:48. § rendelkezéseit a késedelmi kamat meghatározására jogszabálysértő módon alkalmazta, erre vonatkozó kereseti kérelem azonban nem volt, és bár a bíróság alkalmazta a Kp. 85. § (3) bekezdés b) pontját, azonban a bíróság a hatékony jogvédelem elve alapján mégsem alkalmazhatta a felperesre terheesebb kötelezettséggel járó jogkövetkezményt, és ezért nem írhatta elő az alperes számára az Art. V. részének alkalmazását.

[43] Mindezekre tekintettel a bíróság megállapította, hogy az alperes a Ht. 69. § (3) bekezdésének megfelelően az elszámolás sorrendjét betartva határozta meg a felperes fizetési kötelezettségét az egyes időszakok vonatkozásában.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[44] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen az ítélet megváltoztatását kérte az alperes határozatának megsemmisítése és új eljárásra kötelezése mellett, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését kérte a bíróság új eljárásra és új határozat meghozatalára kötelezése mellett.

[45] A felülvizsgálati kérelem szerint az elsőfokú bíróság nem tett eleget a Kúria új eljárásra utasító végzésében foglaltaknak, amikor nem vizsgálta annak indokolása [61] és [62] bekezdésében foglalt adateltérést, ehelyett mást vizsgált meg, így a rendelkezésre álló perbeli nyilatkozatokat és bizonyítékokat is okszerűtlenül mérlegelte. A felülvizsgálati kérelem szerint az elsőfokú bíróság elmulasztotta vizsgálni a felperesnek az ésszerű időben történő

hatósági eljárásra vonatkozó kereseti érvelését, amellyel összefüggésben több alkotmánybírósági határozatra is utalt (5/2017. (XII.2.) AB határozat, 3353/2017. (XII.22.) AB határozat, 25/2020. (XII.2.) AB határozat, 17/2019. (V.30.) AB határozat).

Az elbírálatlan keresetre vonatkozó irányadó jogértelmezéssel összefüggésben a Kúria Kfv.37.630/2022/5. számú ítéletére hivatkozott.

A felülvizsgálati kérelem szerint ugyanis az elsőfokú ítélet indokolása [42] és [43] bekezdésében tévesen minősítette az előkészítő iratát tiltott keresetváltoztatásnak. A felperes szerint ugyanis az előkészítő irat 2023. március 21-i előterjesztése megelőzte a közigazgatási perben a Kúria hatályon kívül helyező végzése után 2023. április 24-én tartott első tárgyalást, ezért az előkészítő irat szerinti, e vonatkozásban előadott keresetkiegészítésnek a Kp. 43. § (1) bekezdése alapján nem volt akadálya. Emellett azzal is érvelt a felperes, hogy az ügyintézési határidő túllépésével, a tisztességes eljárás követelményével kapcsolatos kifogását már a keresetlevele is tartalmazta, illetve e kérdéseket az elsőfokú bíróságnak – az idézett alkotmánybírósági gyakorlatra és a Kúria Kfv.I.35.056/2024/5. számú ítélet alapján is – hivatalból kellett volna vizsgálnia, az azonban elmaradt.

[46] A felülvizsgálati kérelem szerint a felülvizsgálni kért ítélet indokolása pontatlanul ismertette a tényállást az ítélet [10], [15], [22], [24], [34], [30]-[33] bekezdéseiben, mert egyrészt hiányosan ismertette a felperes keresetét, nem pontosan fedik le az ítéletben leírtak a felperes által előadottakat, továbbá nem ismertette a bíróság az alperes 2024. július 1-ei tárgyaláson tett nyilatkozatát sem, és a 2024. május 2-án előterjesztett előkészítő irata is csak hiányosan került ismertetésre.

[47] A felülvizsgálati kérelem szerint az elsőfokú bíróság nem tett eleget a Kúria hatályon kívül helyező végzése [62] bekezdésében foglalt iránymutatásnak az OKIR rendszer adatai összevetésével kapcsolatban. Álláspontja szerint a bíróság csak a felperes korábbi önellenőrzéseivel, azok visszavonásaival, valamint az Ákr. 76. §-ban foglaltaknak az eljárás során történő megvalósulásával kapcsolatos körülményeket vizsgálta, az OKIR adatokat és azoknak az alperes határozatában való eltérését nem, annak ellenére, hogy az eltérést maga az alperes is elismerte. Ebből következően a felperes szerint a bizonyítékokat hiányosan, kirívóan okszerűtlenül és logikátlanul mérlegelte, amely ahhoz vezetett, hogy a közigazgatási bíróság változatlanul nem bírálta el a felperes eredeti kereseti kérelmét teljességében, mert nem vizsgálta az alperesi határozatban szereplő számadatok OKIR számadataitól való eltérését.

[48] A felülvizsgálati kérelem szerint az ítélet indokolása [56] és [57] bekezdéseiből következik, hogy a bíróság a kereseten túlterjeszkedett, ugyanis nem volt olyan kereseti kérelme, amely alapján az első fokon eljáró bíróság az Ákr. 76. §-ban foglaltak teljesülését, vagy a felperesi önellenőrzéseket és azok visszavonását vizsgálhatta volna, ezért a Kp. 85. § (1) bekezdését megsértve a jogerős ítélet túlterjeszkedett a kereseti kérelem korlátjain.

[49] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében az ítélet hatályában való fenntartására tett indítványt.

[50] Az alperes szerint a Veszprémi Törvényszék a közigazgatási per során a releváns tényállási elemeket helytállóan állapította meg. Kiemelte, hogy a közigazgatási bíróság korábbi peres eljárásban született 12.K.701.173/2022/22. számú ítéleti indokolás azonos a felperes felülvizsgálati kérelmében sérelmezett felülvizsgálni kért ítélet [10] bekezdésével. Ehhez képest a felperes az első felülvizsgálati kérelmében úgy nyilatkozott, hogy az ügy tényállását a közigazgatási bíróság helyesen ismertette ítéletének [2]-[14] bekezdésében. Ebből következően az alperes szerint jelen felülvizsgálati kérelmében a felperes az ítéletben megállapított tényállást nem vitathatja.

[51] Az alperes érvelése szerint miután a Veszprémi Törvényszék korábbi ítélete és jelen felülvizsgálati eljárásban értékelt ítélet azonos módon ismertette a felperes keresetét, az e körben tett kifogásokat a Kúria korábbi, hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító határozata már értékelte. A felperes tényállás-ismeretetésre vonatkozó kifogásai alaptalanok.

[52] A felülvizsgálati ellenkérelem szerint a bíróság a kúriai útmutatásnak megfelelően vizsgálta az OKIR és az alperes határozata közötti eltérést, az ítélet megszüntette a Kúria által megfogalmazott hiányosságokat. Az alperes szerint a közigazgatási bíróság ítéletében nem terjeszkedett túl a felperes keresetén.

[53] Az alperes érvelése szerint a felperesnek a tisztességes eljárással és az ésszerű határidőn belüli elbírálással összefüggésben tett kifogásai olyan elemek, amelyeket a felperes keresetében nem fogalmazott meg, ezért az a felperesi kereset kiterjesztésének feleltethető meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

[54] A felülvizsgálati kérelem alaptalan az alábbiak miatt.

[55] A Kúria az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között megvizsgálta és a vizsgálat eredményeként megállapította, hogy a Veszprémi Törvényszék ítélete a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogsértő, a megismételt eljárás során anyagi és eljárásjogi szabályok megsértésére nem került sor, az elsőfokú bíróság a kúriai végzés iránymutatásait betartotta, az ítélet nem tér el a Kúria közzétett határozatától sem. A Kúria a felülvizsgálni kért ítélet jogi indokaival egyetért, és csak a felülvizsgálati kérelemre tekintettel jegyzi meg az alábbiakat.

[56] A Kúria előre bocsátja, hogy a felperes eredeti kereseti kérelmét elbíráló első veszprémi törvényszéki ítélet felülvizsgálata során a Kúria Kfv.I.37.412/2023/12. számú végzése több, felperes által felvetett jogi érvelésre választ adott, a korábbi felülvizsgálati eljárásban Kúria által eldöntött jogkérdés ismételt elbírálásának sem a megismételt közigazgatási perben sem jelen felülvizsgálati eljárásban nincs helye.

[57] A Kúria – a felülvizsgálati kérelemben állítottak sorrendjében – elsőként azt vizsgálta, hogy a Veszprémi Törvényszék eleget tett-e a Kúria Kfv.I.37.412/2023/12. sorszámú végzés [62] és [63] bekezdésében foglalt iránymutatásnak. A Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem alaptalanul állította, hogy a felülvizsgálni kért ítélet nem tett eleget a végzésben foglalt iránymutatásnak.

Figyelemmel arra, hogy az Ákr. 135. §-ához kapcsolódó, hivatalbóli eljárás (Kp. 85. § (3) bekezdés b) pont), mint a Kúria hivatkozott végzése iránymutatásban szereplő egyik kérdést a felülvizsgálati kérelem nem érintette, ezzel a Kúriának sem kellett foglalkoznia.

A megelőző eljárás irataiból, az elsőfokú bíróság által vizsgált iratok alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság vizsgálta 2018. I. és II. negyedévét érintően az OKIR adattartalma és az alperes határozatában szereplő számadatok adatai, azaz a hulladéklerakási járulékfizetés alapját képező számadatok közötti eltérés kérdését, és e vizsgálat eredményéről ítélete indokolásában, annak [56] bekezdésében kellő részletességgel számot adott. Ebből a Kúria mindössze azt a lényeges elemet emeli ki, hogy miután a felperes 2018. I. és II. negyedév vonatkozásában is többször módosította önellenőrzéssel a saját korábbi adatszolgáltatását, az alperes a felperes adatszolgáltatása módosításának megfelelően vette figyelembe a 2018. október 26-ai adatokat, melyek tényét az alperes által felvett jegyzőkönyv is igazolja. Nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény sem, hogy az Országos Környezetvédelmi Információs Rendszer továbbfejlesztésének következménye, hogy a 2021. január 1. előtt elfogadott adatok esetében utólagos módosításra nincs lehetőség, azt csak hatósági határozat alapján lehet módosítani.

Ezzel összefüggésben a felülvizsgálati kérelem alaptalanul állította az ítélet kereseti kérelmen történő túlterjeszkedését, az ítélet indokolása ugyanis a felülvizsgálati kérelemben kiemelt [56] és [57] bekezdéseiben az OKIR adatai és az alperes határozatában megjelenő eltérés okszerű magyarázatát tartalmazza. Ide tartozóan kell hangsúlyozni, hogy a határozati megállapításoknak és marasztalásnak nem kellett kizárólagosan az OKIR adatokon alapulni – ilyen jogszabályt a felperes nem jelölt meg -, ezek az adatok és megállapítások a felperes önellenőrzései során bejelentett és vissza nem volt nyilatkozata alapján is, a hatósági ellenőrzés eredményeként rögzíthetőek voltak. Ezt cáfoló jogszabályi rendelkezést a felperes nem jelölt meg. Emiatt nem lehet tévesnek és jogszabálysértőnek tekinteni, hogy a hatóság nem a nyilvántartásban, hanem az önellenőrzésben szereplő hulladék mennyiségi adatokat vette figyelembe a járulék megállapítása során, s ezért az elsőfokú bíróság az önellenőrzési adatokat helyesen fogadta el.

[58] A felülvizsgálati kérelem alaptalanul hivatkozott arra, hogy az elsőfokon eljáró bíróság ítélete a tényállást pontatlanul ismertette, s hogy a felperes nyilatkozatai és előkészítő irata ismertetése hiányos volt.

Amellett, hogy a felülvizsgálati kérelemben nem került bemutatásra, hogy a felperes által hiányosnak nevezett tényállás és nyilatkozat ismertetés, mint eljárási hiba az ügy érdemére milyen befolyással lehet, a Kúria kiemeli, hogy az ítélet tartalmával szembeni követelményeket megfogalmazó közigazgatási perrendtartás sajátképi, Kp. 86. §-ban szereplő, és a Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4) bekezdése ítéleti indokolás tartalmát meghatározó szabálya sem tartalmaz olyan előírást, hogy a bírósági ítéletnek egyrészt a tényállást minden részletre kiterjedően tartalmazni kell, másrészt, hogy a felek nyilatkozatait azok teljességében ismertetni indokolt. A Pp. 346. § (4) bekezdése normaszövegében is csak a kereset alapjának rövid ismertetését teszi kötelezővé.

A Kúria gyakorlata egységes abban, hogy az ítélet tartalmával szembeni elvárás a tényállás és a felek előadásának értelemszerűen összefoglalt megjelenítése a döntés indokolásában (Kfv.I.35.591/2021/10.), mely előírásnak a felülvizsgálni kért ítélet eleget tett.

[59] A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalanul állította, hogy a megismételt eljárásban a 2024. május 2-án előterjesztett előkészítő iratát a felülvizsgálni kért ítélet tévesen minősítette Kp. 43. § (1) bekezdése értelmében meg nem engedett keresetkiterjesztésnek.

[60] A Kúria Kp. 43. § (1) bekezdéséhez kapcsolódó joggyakorlata egységes, mely szerint a keresetkiterjesztés tilalmába ütközik, amennyiben a felperes új megtámadási irányt kíván szabni a perindítási határidő letelte után. (Kfv.I.35.177/2023/4.)

[61] A Kúria miután megvizsgálta a felperes eredeti, alperes határozatával szembeni kereseti kérelmét, a Veszprémi Törvényszék előtt 12.K.701.173/2022. szám alatt folyamatban volt közigazgatási per iratait, és az azzal szembeni felülvizsgálati kérelmet, megállapította, hogy azokban a felperes részéről a megelőző eljárás ésszerű határidőn belül történő befejezése megsértésére történő hivatkozás nem szerepel.

Ebből következően a felperes a Kúria hatályon kívül helyező végzését követő megismételt eljárásban hivatkozott először arra, hogy az ITM megsemmisítő és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelező végzése meghozatalát követően az elsőfokú hatóság 60 napon túl hozott döntést. Az elsőfokú bíróság helytállóan minősítette a Kp. 43. § (1) bekezdése alapján a felperes ezirányú érvelését meg nem engedett keresetváltoztatásként, mert a keresetváltoztatás szempontjából nem minősül első tárgyalásnak a Kúria hatályon kívül helyező és új eljárásra kötelező végzését követően megismételt közigazgatási perben kitűzött következő tárgyalás. A Kúria végzése nyomán lefolytatott megismételt bírósági eljárásban nincs mód a keresetváltoztatásra, kivéve a Kp. 43. § (2) bekezdése szerinti esetkört.

[62] A felülvizsgálati kérelem alaptalanul hivatkozott a Kúria Kfv.VI.39.149/2020. számú ítélete indokolása [17] bekezdésétől való eltérésre is, ugyanis a Kúria a felülvizsgálni kért ítéletben elfoglalt jogi állásponttal azonos módon értékelte a keresetkiterjesztés kérdését, hangsúlyozva az ítélet elvi tételében, hogy a keresetkiterjesztés tilalmába ütközik, ha a felperes a perindítási határidő letelte után új megtámadási irányt kíván szabni közigazgatási perben. A felperes által hivatkozott ítélet elvi tétele azt is kimondta, hogy megelőző eljárásban nem értékelt tényre, körülményre a fél abban az esetben hivatkozhat, ha az értékelés elmaradása neki nem róható fel.

[63] A felülvizsgálati kérelem alaptalanul hivatkozott arra is, hogy a megelőző eljárás során az ITM határozata meghozatalát követő határidő mulasztást, azaz a közigazgatási eljárás ésszerű határidőn belül történő befejezése kérdését a bíróságnak hivatalból kellett volna vizsgálnia.

[64] A Kp. 85. § (1) bekezdése szerint ugyanis a közigazgatási bíróság feladata az, hogy a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között vizsgálja.

A Kp. 85. § (3) bekezdése kivétel-szabályként rögzíti, hogy mely esetben térhet el a kereseti kérelemhez kötöttség elvétől a közigazgatási bíróság. A Kúria megállapította, hogy a perbeli esetben a Kp. 85. § (3) bekezdés a)-c) pontjában nevezett kivételek egyike sem merült fel.

[65] A felülvizsgálati kérelem ehhez kapcsolódóan alaptalanul hivatkozta a Kfv.I.35.056/2024/5. számú határozat [34]-[37] bekezdéseitől való eltérést is.

A Kúria a felperes által hivatkozott kúriai határozat vonatkozásában a Kúria Jpe.I.60.002/2021/7. számú jogegységi határozatában szereplő szempontrendszer alapján vizsgálta az ügyazonosság kérdését és megállapította, hogy az ügyazonosságról nem beszélhetünk, ugyanis a Kfv.I.35.056/2024/5. számú határozathoz kapcsolódó közigazgatási per irataiból egyértelműen megállapítható, hogy a felperes eredeti kereseti kérelme már tartalmazta az ellenőrzési határidő jelentős túllépésére történő hivatkozást, ehhez képest perbeli esetben a felperes kereseti kérelme, sem korábbi felülvizsgálati kérelme nem tartalmazott érvelést a hatósági eljárás határideje túllépésére, az ésszerű határidő megsértésére. A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálni kért ítélet az alkalmazandó jogszabályoknak és a Kúria útmutatásának megfelelő, a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben nem tért el, ezért a Kúria a Kp.121.§ (2) bekezdés alkalmazásával az ítélet hatályában való fenntartásáról rendelkezett.

A döntés elvi tartalma

[66] *A Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott, az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyező és a közigazgatási bíróságot új eljárás lefolytatására utasító végzése után, a megismételt bírósági eljárásban tartott következő tárgyalás nem azonosítható a Kp. 43. § (1) bekezdés keresetváltoztatás tilalmát megfogalmazó rendelkezésében szereplő első tárgyalás fogalmával.*

[67] Az Ákr. 50. § (2) bekezdés c) pontjában szereplő hatvan napos ügyintézési határidő megsértésére vonatkozó érvelést nem kell hivatalból vizsgálnia a közigazgatási bíróságnak.

Záró rész

[68] A Kúria a felülvizsgálati kérelemről a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson, öt tagú tanácsban eljárva döntött.

[69] A Kúria a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, Pp. 82. § (1) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest az alperes perköltségének megfizetésére, melyet az alperes által közölt összegben, a bírósági eljárásban megállapítható, ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése figyelembevételével állapított meg.

[70] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére a Kúria a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, Pp. 101. § (1) bekezdés és Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte. A polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján a Kúria tájékoztatja a felperest arról, hogy az eljárás illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie, a közleményben fel kell tüntetni a Kúria nevét, jelen kúriai határozat számát, és a felperes adóazonosító számát.

[71] A Kúria ítéletével szembeni további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. március 27.